

שנכנסת למעלה, ואזין הנשמה במעלה ותפקידו ארכיות ימים. זהי שפטות ואברהם זkan בא ימים. נכנס בארכיות ימים לעולם הבא.

רבי אבא ה зан קם על רגליו ואמר, מנוחה ושלום עצמות יהיו לך, רבי שמעון, שהחזרת עטרה לשנה. שנינו בבריתא הראשונה, שפין שנפשמה היא בשלמותה במקומן עליון ולמן אחר ננסים), לא שבה לגוף, אלא נבראות ממנה ושמות אהרות שיזniaות ממנה, והיא נשארת בקיום, עד שבא רבי שמעון בן יוחאי ודרש, ומה אם בעולם הזה שהוא הבעל, והגוף שהוא טפה סרויה, נכנסת בו אותה הנשמה - לעתיד לבא שייארפו כלם ויריה הגוף מבחן בקיום ותשלים יותר, איןנו דין להבגש אותה הנשמה בו בכל המשלומיים והעלויים שבה?

אמר רבי אחא, אותה הנשמה [בו] בכלל המשלומיים והעלויים שב[ה] ממש, ואוטו הגוף ממש עתיד הקדוש ברוך הוא להעמידן בקיימן לעתיד לבא, אבל שיעיהם ייחיו שלמים בתשלים הדעת להישיג מה שעולם הזה:

מה שלא השיגו בעולם הזה.

ואברהם זkan בא ימים וגו'. רבי בו אמר רבי יוחנן, [באותם הימים] באותו עולם שהוא ימים, ולא בעולם הזה שהוא לילה. אמר רבי יעקב, באוותם העולמות שהם ימים, באוותם ההנאות והכטופהם שהוא נוחל. וזה ברך את אברהם בכל. באוותה המשירה [ג"א המשיר] שמנן לו הקדוש ברוך הוא ממשו, שהיה אותן ג"א, שבה נבראה העולם. וקמוננו, אמר רבי יוחנן, מטרו"ן שר הפנים, שהוא נער עבד מרבו האדון המושל עליו, ממנה על הנשמה בכל יום להספיק לה מאותו קאר שנטווה,

בזאת. מלכות ופלגשים, מלכות אלו האבות שהם מלכות. ופלגשים, הן גורי הארץ. פולם משבחות ימקלשות אותה עד שנכנסת למעלה, ואזין הנשמה במעלה ומתקיימת ארכיות הימים הרא דכתיב ואברהם זkan בא ימים. נכנס בארכיות הימים לעולם הבא.

רבי אבא סבא קם על רגליו ואמר, מנוחה ושלום גרמיין יהא לך רבי שמעון בן יוחאי דחזרת עטרה ליושנה. דתניין במתניתא קדמאת דכין שנפשמה היא בתשלומה באתר עלהה (למן בתרא עליין) לא תבא לゴפה, אלא אחבריאן מנה נשמי אתרני דנטקי מנה ואיה אשтарת בקיימה, עד דאתא רבי שמעון בן יוחאי ודרש ומה אם בעולם הזה שהוא הבעל והגוף שהוא טפה סרויה נכנסת בו אותה הנשמה. לעתיד לבא שייארפו כלם ויריה הגוף מבחן בקיום ותשלים יותר, איןנו דין להבגש אותה הנשמה בו בכל המשלומיין והעלויין שבה.

אמר רבי אחא אותה הנשמה (בו בכל המשלומיין והעלויין שבה) ממש ואותו הגוף ממש עתיד הקדוש ברוך הוא להעמידן בקיימן לעתיד לבא, אבל שיעיהם ייחיו שלמים בתשלים הדעת להשיג מה שעולם הזה:

ואברהם זkan בא ימים וגו'. רבי בו אמר רבי יוחנן (באותם הימים) באוותם העולם שהוא ימים, ולא בעולם הזה שהוא לילה. אמר רבי יעקב באוותם העולמות שהם ימים באוותם ההנאות והכטופהן שהו נוחל: ווי ברך את אברהם בכל. באוותם המשירה (ג"א המשיר) שמנן לו הקדוש ברוך הוא ממשו, שהוא אותה ה"א, שבו נבראה העולם.

ותנייא אמר רבי יוחנן מטטרון שר הפנים שהו נער עבד מרבו האדון המושל עליו, ממנה על הנשמה בכל יום להספיק לה מאותו אור שנצטווה,